

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

SURPRIZĂ!

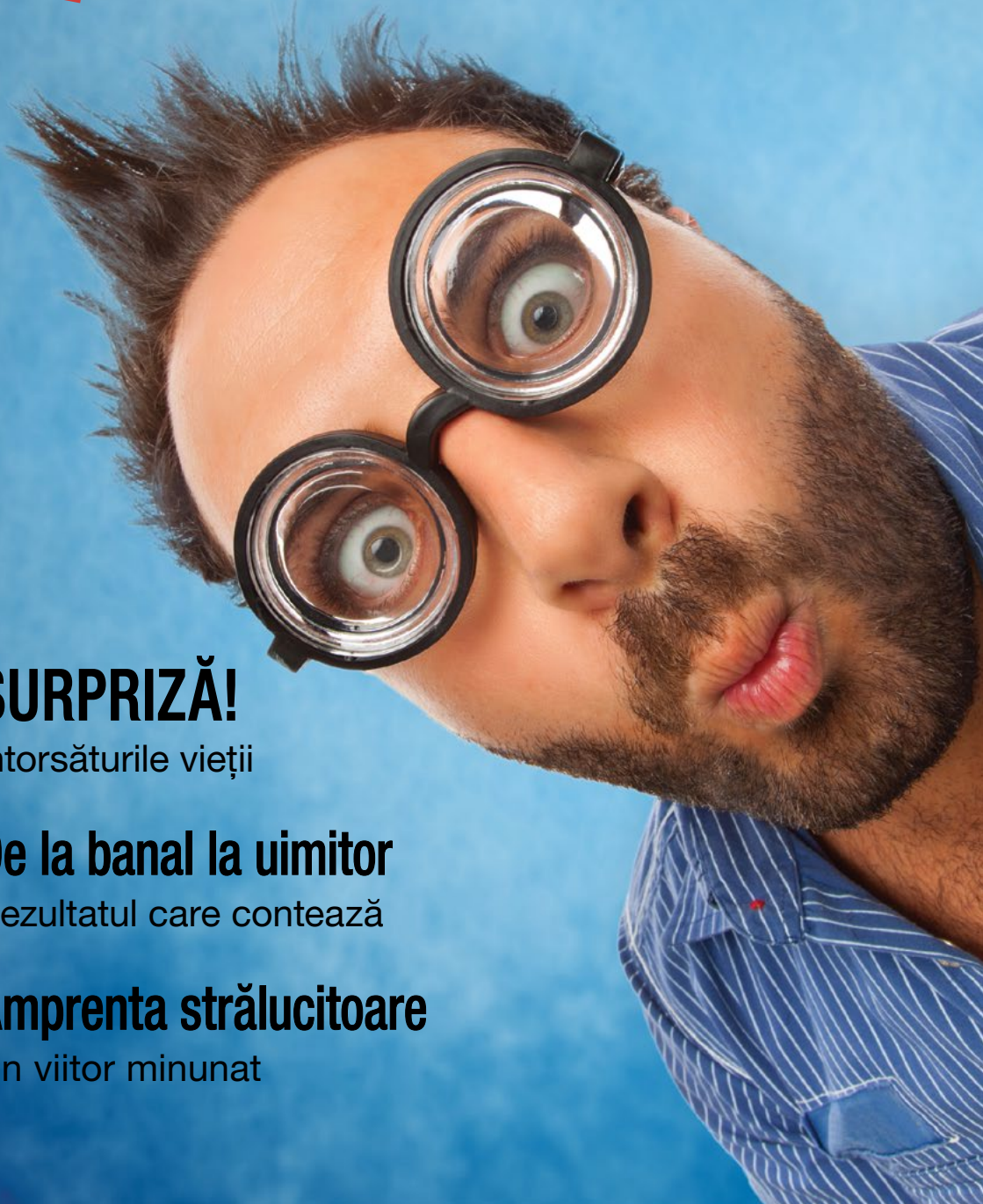
Întorsăturile vieții

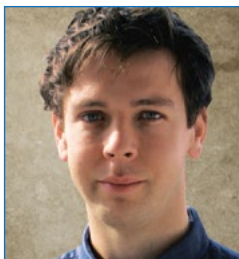
De la banal la uimitor

Rezultatul care contează

Amprenta strălucitoare

Un viitor minunat

NOTA EDITORULUI CUNOAȘTE-L PE DUMNEZEU

Dumnezeu are o problemă!

Mulți oameni susțin că cred în Dumnezeu dar nu știu cu adevărat cine este El.

Pentru mulți copii Dumnezeu este ceva între un super-erou și un vrăjitor bătrân și prietenos cu o barbă lungă și albă. O combinație

între Superman și Dumbledore.

Pe măsură ce creștem Dumnezeu devine pentru noi ca un director vigilent, urmărind cu atenție lucruri precum cât de târziu venim acasă sau ce cărți citim. Precum directorul și supraveghetorii din memoriile lui Roald Dahl, acest Dumnezeu este rău și puțin prea atașat de pedeapsa corporală.

Apoi aflăm mai multe despre lume și avem tangență cu alte filozofii și puncte de vedere și mulți dintre noi trecem prin diferite etape în care Îl îndepărtăm, simțind că nu putem trăi la nivelul regulilor Sale – sau că am prefera să nu o facem.

Adevărul este că, dacă Dumnezeu ar ține evidența și ar calcula punctele noastre bune și rele, nu am ieși prea bine. Din fericire, Dumnezeu nostru este un Dumnezeu iubitor, un Dumnezeu sfânt, un Dumnezeu minunat care dorește să fie aproape de noi și să ne arate cum să trăim cu El în eternitate: „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu”.¹

Dumnezeu nu cere perfecțiune. El nu a gândit niciodată că am putea să fim perfecți – dacă ar fi gândit așa atunci nu ar mai fi venit pe pământ ca să moară pentru noi. Însă El a venit, iar acum dorește să aibă o relație cu fiecare dintre noi: „V-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu”.²

Haide să citim în continuare și să-L cunoaștem mai bine!

Samuel Keating
Editor executiv

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

Contact5
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2016 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-186-X

1. Ioan 1:12

2. Ioan 15:15

LOCUL ASCUNS

DE KOOS STENGER

CÂND M-AM NĂSCUT EU, la doar câțiva ani după Cel de-al Doilea Război Mondial, Olanda încă își revenea, iar urmările războiului erau încă vizibile. Am crescut auzind multe povești despre lucrurile pe care oamenii au trebuit să le înfrunte, ceea ce mi-a dat un respect profund pentru sacrificiile care au fost făcute, inclusiv a celor care au ales să rămână fideli convingerilor lor, chiar dacă lucrul acesta le-a provocat neplăceri.

Unul dintre acești oameni este Corrie ten Boom, care și-a pierdut aproape toată familia și a petrecut ani buni într-un lagăr de concentrare. I-ar fi putut fi mai ușor dacă spunea „nu” evreilor refugiați care i-au bătut la ușă cu panica citindu-li-se în priviri. Ar fi putut privi în altă parte și să pretindă că nu vede nevoia disperată a altora, ca să se salveze pe sine. Însă pentru oameni ca ea acest lucru nu era o opțiune. Cei din familia ten Boom erau dedicați lui Hristos și știa că egoismul și grija pentru sine nu au fost niciodată calea Sa.

Dragostea observă întotdeauna nevoile celorlalți și nu ține cont de confortul personal. Deci Corrie și familia ei au decis să reziste. Nu fizic, ci au luptat cu armele credinței și au creat o ascunzătoare pentru cei persecutați. Povestea ei este relatată în binecunoscuta carte *The*

Hiding Place (Locul ascuns).

Am fost mereu curios să văd unde îi ascundeau pe refugiați iar în cele din urmă am avut ocazia să vizitez casa în care s-au întâmplat toate. Este în Haarlem, nu departe de Amsterdam, și a devenit muzeu deschis publicului. Când ești acolo în persoană și se par mai reale suferința și războiul. Camerele sunt mici, holurile și scările sunt strâmte iar locul secret în care fuseseră ascunși șase evrei din acel raid fatal al Gestapo-ului are doar 76 cm adâncime.¹

În ciuda suferinței, casa din strada Barteljorisstraat a devenit un monument de credință și de victorie. Majoritatea celor din familia ten Boom au sfârșit prin a-și pierde viața în război dar nu e greu de imaginat primirea călduroasă pe care le-a făcut-o Iisus în ziua când au intrat în Rai, Locul lor ascuns.

Poate că noi nu vom fi chemați să facem astfel de sacrificii, dar creștinii sunt chemați să lumineze întunericul din lumea lor, iar viața celor care au mers înaintea noastră ne arată cât de important este să ne întărim convingerile și relația cu Dumnezeu ca să fim lumina lumii pentru epoca noastră. Merită tot efortul pentru că și noi avem un loc ascuns în El.

1. Muzeul the Boom poate fi vizitat virtual pe <http://tenboom.com/en/>

KOOS STENGER ESTE SCRITOR LIBER
PROFESIONIST ÎN OLANDA. ■

„**EL (IISUS)**, care este oglindirea slavei Lui (Dumnezeu) și întipărirea Ființei Lui și care ține toate lucrurile cu cuvântul puterii Lui”¹

Iisus s-a descris pe Sine ca fiind „lumina lumii”,² dar te-ai gândit vreodată oare ce înseamnă asta? Iisus este lumina strălucitoare a Tatălui care strălucește în viețile noastre, arătându-ne dragostea și natura lui Dumnezeu, luminându-ne calea că-

tre Tatăl ca să ajungem și noi în final să cunoaștem cine este Dumnezeu.

Ioan 1 spune că „În El (Iisus) era viața și viața era lumina oamenilor”.³ Noi nu putem trăi fără lumina fizică care hrănește trupurile noastre și lumea fizică din jurul nostru. Tot așa este și fără lumina spirituală a lui Dumnezeu care este sursa întregii vieți și fără de care am fi pierduți spiritual și în „umbra morții”. Biblia spune despre Iisus: „norodul acesta, care zăcea în întuneric, a văzut o mare lumină; și peste cei ce zăceau în ținutul și în umbra morții a răsărit lumina”.⁴

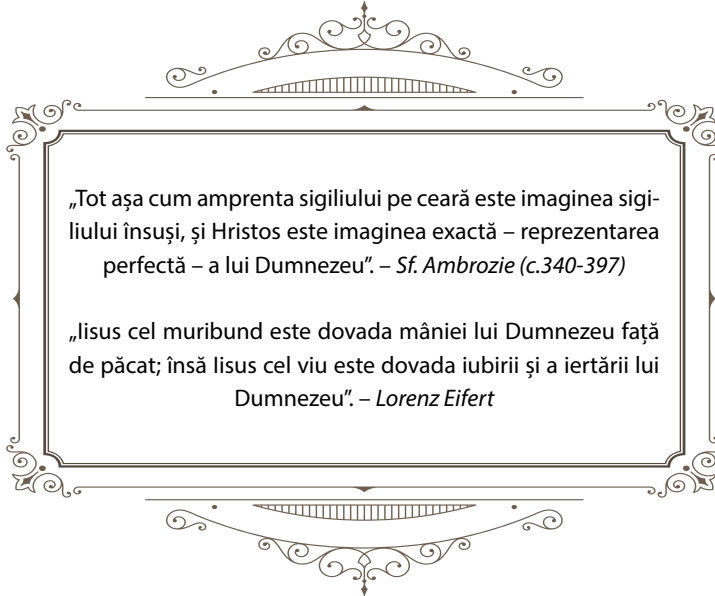
Când Iisus a venit pe pământ ne-a adus viața spirituală a lui Dumnezeu care îi eliberează pe cei ce o primesc, salvându-i de la moarte.⁵ Aceasta este esența mântuirii: Dumnezeu ne-a trimis lumina Sa, care este sursa vieții veșnice, iar atunci când Îl acceptăm pe Iisus în viețile noastre începem să fim umpluți de strălucirea și de viața lui Dumnezeu.

Iar Iisus este mai mult decât doar lumină, oricât de uimitor de neînțeles este *asta*. El este și amprenta firii lui Dumnezeu.

O amprentă este o urmă care îl identifică pe posesorul ei, iar amprenta lui Dumnezeu prin Iisus

1. Evrei 1:3
2. Ioan 8:12
3. versetul 4
4. Matei 4:16
5. Vezi Efeseni 2:4-5.
6. Vezi Efeseni 3:20.
7. Vezi Evrei 12:2.
8. Vezi Luca 19:10.
9. Vezi 1 Ioan 3:16.

„Tot așa cum amprenta sigiliului pe ceară este imaginea sigiliului însuși, și Hristos este imaginea exactă – reprezentarea perfectă – a lui Dumnezeu”. – Sf. Ambrozie (c.340-397)

„Iisus cel muribund este dovada mâniei lui Dumnezeu față de păcat; însă Iisus cel viu este dovada iubirii și a iertării lui Dumnezeu”. – Lorenz Eifert

ne identifică natura lui Dumnezeu Însuși. Iisus a arătat care este natura lui Dumnezeu Tatăl prin tot ce a spus și a făcut. El L-a prezentat pe Dumnezeu într-un mod în care noi, creația Lui umană, să putem înțelege. Privind la Iisus și la viața Sa vedem frânturi ale naturii lui Dumnezeu, ale iubirii lui Dumnezeu, ale așteptărilor lui Dumnezeu față de noi și ale milei, iertării și compasiunii Dumnezeului nostru care ne-a dat cu mult mai mult decât putem noi cere sau ne putem imagina.⁶

Vedem un Dumnezeu care ar înfrunta chiar și cele mai mari sacrificii pentru rezultatele pe care le-ar aduce,⁷ căruia îi pasă îndeajuns de mult încât să se preocupe de cei pierduți și să-i călăuzească cu răbdare spre brațele Sale.⁸

Vedem natura lui Dumnezeu în fiecare miracol, în fiecare cuvânt de iertare și de speranță rostit de Iisus și în dragostea Sa care vede binele și potențialul chiar și atunci când suntem în starea noastră cea mai proas-

tă. Vedem blândețea Lui tandră cât și mânia față de rău. Și, cel mai bine, vedem cum Dumnezeu își lasă amprenta asupra noastră și face ca lumina Lui să strălucească prin viețile noastre și să îi lumineze și pe alții.⁹

Strălucirea lui Dumnezeu, Iisus, a venit în lumea aceasta într-o formă atât de mică: un bebeluș într-un staul de oi. Atât de puțini oameni au băgat de seamă evenimentul. Însă El a ajuns să fie cel mai mare lucru care s-a întâmplat vreodată, dăruind mântuire tuturor celor ce Îl vor primi. Pe măsură ce ne apropiem de Iisus putem reflecta tot mai mult Duhul lui Dumnezeu în viața aceasta iar în final în întregul univers și în eternitate.

Când ne uităm la noi înșine probabil că nu vedem strălucirea amprentei lui Dumnezeu. Dar câți și-ar fi putut imagina ce putea rezulta dintr-o femeie chinuită și soțul ei sărac pentru care parcă totul mergea foarte prost? Fuseseră nevoiți să își lase casa și să pornească la drum

fără să știe unde va naște copilul. A ajuns să nască printre animale și să-și așeze nou-născutul într-o iesle. Cine și-ar fi imaginat că un început atât de tulbure și atât de puțin „binecuvântat” pentru acea micuță nouă viață va face ca toți să poată vedea amprenta strălucitoare a vieții, a harului și a suveranității lui Dumnezeu?

Deci, dacă simți că lucrurile nu au mers bine în viața ta și sunt chiar acum cam neclare, poți totuși să te bucuri. Dacă Îl ai pe Iisus în viața ta, chiar și lucrul cel mai mic poate avea potențialul de a deveni mare.

Iată de ce ar trebui să îți începi ziua cu zâmbetul pe buze, deoarece prin strălucirea naturii lui Dumnezeu ce s-a întrupat pentru tine, viitorul tău nu ar putea fi mai minunat.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ■

SEMNIFICAȚII ȘI SCOPURI

DE JESSIE RICHARDS

DE CÂND MĂ ȘTIU AM AVUT UN SENTIMENT PUTERNIC CĂ AM NEVOIE DE UN SCOP, DE O „MISIUNE”, de un plan în viață. Face parte din firea mea dar și din modul cum am fost crescută să Îl înțeleg pe Dumnezeu – că El are o chemare, „un loc special în împărăția Sa” pentru fiecare dintre noi. Continui să cred lucrul acesta... dar oarecum diferit.

Cu câțiva ani în urmă mi-am dat seama că ceea ce credeam că este chemarea mea, „locul meu special”, de fapt, nu era. Sau, mai degrabă, nu mai era. Normal că am devenit obsedată în a găsi un scop nou. Mi-am cercetat sufletul. Am meditat. M-am rugat. M-am sfătuit. Nu puteam găsi „planul perfect” dar am dat înainte, m-am mutat și am început o slujbă nouă. Speranța mea era că dacă acționam, dacă făceam *ceva*, chiar dacă nu era lucrul perfect, m-ar fi ajutat să-mi găsesc noul scop.

Să sărim repede peste încă câțiva ani și tot nu îmi cunoșteam nici pe departe „scopul cel nou”. Eram frustrată. Mai rău, mă simțeam vinovată. Simțeam că era

ceva ce „trebuia” să fac dar îl ratam.

Când întâlnești pe cineva nou, una din întrebările care inevitabil va apare în câteva minute este „Ce mai faci?”. O întrebare la care îmi este greu să răspund. Am o slujbă, este *ceva* ce fac – în fiecare zi de fapt. Însă rolul meu în activitatea non-profit, deși îmi place și mă satisface, oare rezumă cu adevărat în ce constă viața mea? Oare asta definește ceea ce sunt? Sigur că nu.

Este important pentru mine să am o slujbă semnificativă care să îmi placă și cred că cariera mea va fi mereu o parte din mine și va juca un rol în felul cum îmi voi împlini scopul în viață. Însă cred că semnificația vieții cuiva, precum viața însăși, nu este scrisă în piatră fără posibilitatea de a fi revizuită. Și mai mult ca sigur că nu este un singur lucru, sau câte un lucru pe rând.

Pentru mine, scopul meu pe moment include să fac tot ce pot ca să îmbunătățesc, chiar și numai puțin, viețile celor din jurul meu. Am descoperit, de asemenea, că este important să învăț să mă iubesc și pe mine și

„Nu întreba ce are nevoie lumea. Întreabă-te ce te face pe tine să te simți viu și fă-o, fiindcă ceea ce lumea are nevoie sunt oameni vii”. – Howard Thurman (1899-1981)

să am grijă și de mine. Mi-am petrecut mulți ani concentrându-mă atât de mult pe realizări – de dragul celorlalți, mi-am spus – încât am uitat că și eu contez, că Dumnezeu dorește să fiu și eu fericită și împlinită. Am descoperit un sentiment de bucurie și de satisfacție să învăț lucruri noi, să călătoresc în locuri noi, să trăiesc experiențe noi și să am parte de mai multă literatură, artă și muzică – să mă bucur să fiu vie și în legătură cu alți oameni frumoși din această lume uimitoare.

Am trecut și de blocajul mental că trebuie să am o pasiune măreață și mistuitoare care să dea un sens vieții mele – să fiu un fel de „salvator”. Am încetat să mă mai stresez sau să-mi fac reproșuri pentru sentimentul de eșec pe care îl simțeam din cauză că nu am făcut ceva ce eu consideram destul de mare sau de bun. Acum mă simt eliberată.

Câteodată încă mai simt o nuanță de vină pe la colțurile conștiinței mele. Am sentimentul supărător că în noul eu nu sunt suficient de ambițioasă, că viața mea nu mai are suficientă motivare. Dar apoi, cine poate spune că viața cuiva este mai importantă decât a altcuiva? Nu ne jucăm cu toții partea în realizarea acestei tapițerii nu-

mită umanitate?

Închei cu un mesaj primit de la Iisus atunci când mă rugam într-unul din momentele mele de chin, cu câțiva ani în urmă. L-am recitat de multe ori de atunci și de fiecare dată mi s-a părut liniștitor:

Scopul tău în viață nu este întotdeauna clar, evident și înțeles pe de-a-ntregul. Uneori nu pare să ai un scop prea special. Mai degrabă doar supraviețuiești de la o zi la alta muncind, trăind și mergând mai departe. Nu simți că este „special” sau semnificativ. Însă este! Fiecare zi din viața ta este semnificativă. Fiecare zi este o ocazie, o ușă deschisă. Fiecare zi poate avea semnificația ei aparte. Pentru Mine toate sunt importante. Pentru Mine toate contează. Pentru Mine toate sunt prețioase.

JESSIE RICHARDS A PARTICIPAT LA PRODUCȚIA REVISTEI *ACTIVATED* DIN 2001 PÂNĂ ÎN 2012 ȘI A SCRIS UN NUMĂR DE ARTICOLE PENTRU *ACTIVATED*. A SCRIS ȘI EDITAT MATERIALE ȘI PENTRU ALTE PUBLICAȚII ȘI SITE-URI CREȘTINE. ■

SURPRIZ

DE MARA HODLER

CUM E CU MOMENTELE ACELEA DIN VIAȚĂ ÎN CARE TOTUL MERGE CA UNS, în care ți se pare că vezi foarte bine încotro te îndrepti, în care faci progrese ... și dintr-o dată, surpriză! O întoarcere de 180°. Ceva te forțează să te schimbi și te împinge într-o direcție diferită. O schimbare totală de joc.

Mie mi se par destul de înfricoșătoare aceste momente „surpriză”. Când nu ai control asupra situației te simți de parcă ai cădea în gol. Nu mă încântă! În asemenea situații, când planurile mele cele mai bune zboară pe lângă mine ca pleava nefolositoare, îmi vin în minte cuvintele: „Omul propune, dar Dumnezeu dispune”.

Atunci am de ales între a accepta situația sau a forța lucrurile să revină la planurile mele mult iubite. În realitate nu este întocmai o alegere ci mai degrabă o atitudine mentală. În jumătate din cazuri deznodământul este evident, iar dacă mă țin cu dinții de planurile mele nu fac decât să prelungesc inevitabilul. Totuși, este greu să renunți.

Este precum un dans bun de

salsa. Atunci când doi oameni au dansat mult timp împreună au învățat să se „citească” unul pe celălalt și pot interpreta un dans perfect și în sincronie perfectă. În salsa tradițională bărbatul conduce iar femeia este atentă la cele mai mici ghidări ale sale, mișcându-și trupul urmând conducerea sa. Când cuplul este sincronizat atunci mișcările lor devin ca o extensie a unuia în celălalt și este uimitor! Un cuplu care nu este sincronizat este cam trist de privit. Se calcă unul pe altul pe picioare, uneori chiar cad, iar în cazurile cele mai fericite le lipsește grația pe care ar trebui să o transmită acest dans.

Uneori îmi imaginez viața mea ca pe un dans. Când apar acele „surprize” parcă Îl aud pe Iisus spunându-mi: *Vino. Am dansat de*

atâta timp împreună încât știi cum să Mă urmezi. Lasă-Mă să conduc și voi face acest dans să fie spectaculos.

Știu în inima mea că dacă Îl las să aibă controlul nu mă voi împiedica și nu voi cădea. Dar poate fi greu să mă las condusă. Motivul este, de obicei, că simt că am exersat atât de mult rutina anterioară și că am învățat fiecare pas încât nu vreau să schimb ceva. Uneori încerc să conduc *eu*. Iar rezultatele sunt, ei bine... patetice.

Să te lași condus nu este o primă reacție obișnuită. Firea umană se atașează de un anumit rezultat. Ne place să credem că avem controlul. Consumăm multă energie cu planificările și ne e greu să credem că totul poate fi pierdut în urma unui singur eveniment care ne-ar putea anula toate planurile.

Ă!

Însă iată ceva amuzant: în ceea ce privește dansul, toate acele rutine, toate acele dansuri coregrafiate cu grijă și repetate din nou și din nou sunt cele care ajută cuplul să abandoneze dansul *planificat* și să creeze spontan dansuri complete noi. În viață, toată planificarea, tot antrenamentul și urmarea a ceea ce crezi că vrea Dumnezeu ca tu să faci sunt ceea ce te pregătesc să te adaptezi la surpriză, indiferent care ar fi ea.

Acum o mică observație despre „surprize”. Multe din cele prin care am trecut eu păreau, la început, ca niște „vești proaste”. Mi s-a respins viza pentru o țară unde aveam la sigur slujba visurilor mele; niște colegi esențiali s-au mutat chiar atunci când proiectul nostru a început să meargă; m-am confruntat

cu boli, accidente, eșecuri la muncă; am pierdut clienți; iar vremea rea mi-a stricat cele mai perfecte planuri. Aceste lucruri mi-au cătuplat brusc viața în direcții neașteptate. Însă niciuna din acestea nu mi-a ruinat viața. În unele cazuri calea pe care m-au dus a fost chiar mai bună decât ceea ce eu plănuiam sau prevăzusem să fie.

Unii din oamenii uimitori pe care îi cunosc au recunoscut că aceste întreruperi neplăcute sunt ca o invitație la un dans special. Ei au atât de multă credință încât pot trece peste neplăceri și sări în timp. Mă impresionează foarte mult lucrul acesta și îi privesc cu tot atâta uimire ca atunci când urmăresc un cuplu dansând și sincronizându-se perfect. Mă uimește că toate rotațiile rapide, înclinările și aplecările

dansului vieții lor par că se întâmplă atât de grațios și fără efort. Frumusețea liniștii lor îmi confirmă că modul lor de abordare a „surprizei” este mai bun decât al meu.

Vestea bună este că pot fi sigură că vor mai fi și alte surprize și atunci voi avea ocazia să exerez cum să mă las purtată de situație și să nu mă împotrivesc. Acum, când scriu acestea, știu că vor apărea situații neașteptate pe care nu le pot prevedea. Rugăciunea mea este că mă voi lăsa purtată de dans și că nu mă voi opune și nu mă voi împotrivi – cel puțin cât să nu stric dansul.

Iisus dorește să-ți facă viața extraordinară și va folosi fiecare rotație, aplecare, îndoire și ridicare ca să creeze cel mai frumos dans, dacă doar te lași purtat de el.

MARA HODLER A FOST MISSIONARĂ ÎN ESTUL ÎNDEPĂRTAT ȘI ÎN AFRICA DE EST. ACUM EA TRĂIEȘTE ÎN TEXAS CU SOȚUL ȘI COPIII EI ȘI CONDUCE O MICĂ AFACERE DE FAMILIE. ■

DE ELSA SICHROVSKY

DE LA BANAL LA UIMITOR

UNUL DINTRE ROMANELE MELE PREFERATE ESTE *CALUL ȘI BĂIATUL*, de C.S. Lewis, una din cele șapte cărți din seria *Cronicile din Narnia*. Eroina, Aravis, este o prințesă care încearcă să scape de o căsătorie aranjată cu un bărbat de rang înalt dar cu un caracter respingător. Împreună cu ea fug și alți câțiva prieteni noi care nu îi sunt înrudiți, dar fiindcă s-au întâlnit hotărâsc să meargă împreună către un loc în care să fie în siguranță. Destinația lor este tărâmul mistic al Narniei.

Pe la jumătatea călătoriei lor Aravis se întâlnește întâmplător cu una din prietenele ei bogate. Datorită unor greșeli făcute de ambele fete Aravis se pierde de companiile ei de călătorie, dar după multe obstacole și întâzieri fetele ajung la o poartă ascunsă din spatele palatului vechi părăsit al regelui. Însă tocmai când lucrurile par să meargă mai bine apare în palatul părăsit tatăl lui Aravis, regele, și ajutoarele sale. Cele două fete intră într-o încăpere din apropiere și se ascund după o canapea. Dar spre groaza lor, câteva minute mai târziu, în aceeași cameră intră soțul promis al lui Aravis și regele, pentru o întâlnire super-secretă, forțându-le pe fete să stea ascunse până ce întâlnirea se încheie.

Însă acolo, tremurând după canapea, la doar câțiva centimetri de omul de care fugea, Aravis aude cel mai important secret pe care îl va auzi vreodată: prințul moștenitor plănuiește o invazie surpriză asupra Narniei și a regatului învecinat, Archenland, care să se desfășoare în următoarele ore.

După încheierea întâlnirii, prietena lui Aravis o ajută să fugă din oraș și să se alătore companiilor ei de călătorie. Aravis le spune ce a auzit iar ei reușesc să-l avertizeze la timp pe regele din Archenland. Astfel, armata din Archenland îl învinge pe prinț, salvând regatele Archenland și Narnia. Ambele ar fi fost pierdute dacă Aravis și prietena ei nu ar fi făcut acele anumite greșeli. Dacă totul ar fi mers conform planului lor atunci Aravis ar fi scăpat înainte ca regele să fi intrat în palat pentru întrevederea lui secretă. Dar atunci ce s-ar fi întâmplat cu Narnia și cu Archenland și unde s-ar fi stabilit Aravis și prietenii ei după război?

Deși scopul inițial al lui Aravis – cel de a scăpa de o căsătorie detestabilă – era suficient de important, era totuși ceva banal în comparație cu misiunea nobilă de a salva două mari regate cât și viitorul prietenilor ei; însă această uimitoare întorsătură de evenimente nu a avut loc decât datorită greșelilor făcute de ea și de

„Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre”. – *Isaia 55:8-9*

prietena ei și a situațiilor ieșite de sub control.

În aventurile lui Aravis am găsit multe paralele cu experiențele mele. Fuga ei de acasă mi-a reamintit de mine și de câte ori am încercat să „scap” de vreo situație sau circumstanță într-un loc pe care eu mi-l imaginam mai bun – o slujbă mai bună, o relație ideală, etc. Precum Aravis, am un scop bine definit în minte și sunt hotărâtă să îl ating indiferent de ce îmi stă în cale. Așa că mă rog: „Te rog să mă ajuți ca totul să meargă ușor și superb. Te rog să înlături orice potențiale obstacole sau probleme – toate acele lucruri incomode și deranjante”. Dumnezeu probabil se uită la planurile mele și chicotește: *E bine, dar cam banal. Am ceva cu adevărat uimitor în minte!* Auzindu-mi ruga probabil că zâmbește și spune: *Problemele nu par benefice însă ele sunt modalitatea Mea preferată de a-Mi atinge scopurile.*

De multe ori fac greșeli în călătoria mea și apar probleme neprevăzute și aproape că îmi stric șansele de „scăpare”. Înțelegerile pică. Planurile eșuează. Personalitățile oamenilor îi fac să se ciocnească între ei. Comunicarea este îngreunată. Circumstanțele scot situația de sub controlul meu. Oftez frustrată și mă chinui cu disperare să recâștig controlul și să-mi readuc planurile pe linia de plutire. Însă în loc ca situația

să devină mai bună ajunge de cele mai multe ori o catastrofă și un eșec.

„Lucrurile nu puteau merge mai prost!” mormăi. Însă în cele din urmă piesele puzzle-ului încep să se așeze – diferit, dar mai frumos decât speram eu, și văd că Dumnezeu a folosit acele obstacole și greșeli supărătoare să mă îndrepte către ocazii utile și rezultate productive și de durată. El mi-a folosit greșelile ca să-mi redirecționeze pașii, departe de planurile *mele* și mai aproape de planurile *Sale*. Trăind aceste eșecuri ale planurilor mele și observând frumusețea planurilor lui Dumnezeu am ajuns să-mi transfer încredere de la „planurile mele meticuloase și bine organizate” la „discernământul complet și inteligent” al lui Dumnezeu.

Când recunosc mâna Sa oftez – acum cu mulțumire – și mă minunez de locul minunat în care m-a adus Dumnezeu. Recunosc, cu recunoștință, că nu aș fi ajuns niciodată unde mă aflu acum dacă Dumnezeu nu ar fi răsturnat planurile mele inițiale și nu ar fi transformat banalul în uimitor.

ELSA SICHROVSKY ESTE SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ. EA TRĂIEȘTE ÎMPREUNĂ CU FAMILIA EI ÎN SUDUL TAIWAN-ULUI. ■

Ce face Dumnezeu pentru mine

DE INGIBJÖRG TORFADÓTTIR

CÂND AM INTRAT ÎN TURĂ, ca îngrijitoare la secția bolnavilor de Alzheimer, o doamnă pacientă era foarte agitată și nu avea stare. Aș fi putut să-i dau ceva medicamente ca să se calmeze, dar pentru că nu era agresivă și nu avea dureri, am preferat să o plimb o vreme. A fost o plimbare fără vreo destinație anume; ne-am oprit din când în când ca să se uite la tablouri, i-am arătat un ursuleț de pluș, am privit pe fereastră, etc, dar în mare parte doar am umblat.

Ne-am plimbat așa fără țintă mai bine de o oră și de fiecare dată când încercam să o aduc către zona comună ea mă trăgea în altă direcție. Atunci mi-a venit în minte un gând: *Așa sunt și eu cu Dumnezeu!* De câte ori nu L-am tras și eu prin

fiecare colț al vieții mele indiferent de ce încerca El să-mi arate sau să facă cu mine? Chiar și așa El este totdeauna cu mine și mută lucruri din calea mea ca să se asigure că nu mă împiedic. El este cu mine tot timpul iar dragostea Lui este nesfârșită.

La un moment dat această pacientă aproape că mă trăgea de pulover. Tot încerca să meargă către scara de evacuare de incendiu și deși fusem deja de mai multe ori pe acel coridor, ea a continuat să insiste, așa că am lăsat-o pe ea să conducă. Mi-a venit în minte un gând că probabil și Dumnezeu se uită uneori la mine și se gândește: *Ei bine, curând va trebui să facă oricum cale întoarsă. Dacă nu ascultă o las să facă cum vrea ea. Va vedea și se va întoarce.*

Se pare că Dumnezeu îmi arăta cum Mă urmărește și El pe mine

și cum se îngrijește de mine. El nu este niciodată nerăbdător. Eu începusem să gândesc: *Ne-am plimbat destul. Ar trebui să cer unei asistente să preia pacientul...* dar am simțit că nu este abordarea corectă. Mă întrebam: *Cum aș putea să o las acum, când are nevoie, după toate câte face Dumnezeu pentru mine? Oare este viața mea și timpul meu mai important decât să fiu alături de cineva?*

Chiar și atunci când fac un bine, la un moment dat mă plictisesc și mă opresc – sau încep să mă gândesc cât sunt de bună și să mă mândesc cu mine însămi. Însă în realitate a ajuta pe alții este doar „un serviciu rezonabil”¹ și ceea ce Dumnezeu face pentru mine în fiecare zi.

INGIBJÖRG TORFADÓTTIR ESTE MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN ISLANDA. ■

1. Vezi Romani 12:1, traducere din engleză

PACEA

DE RAVI SINGH

MULȚI OAMENI NU SPERĂ SĂ GĂSEASCĂ DRAGOSTEA și bucuria căi ambele li se par imposibile; totuși, ar da totul în schimbul păcii. Unii oameni cred că banii îi pot ajuta să-și găsească pacea și să-și rezolve problemele. Dar chiar dacă s-ar înlătura toate armele de pe fața pământului și dacă toate țările ar avea relații de prietenie între ele, tot nu am ajunge la pacea de care avem nevoie cu atâta disperare. Pacea despre care vorbesc nu este lipsa conflictului și sentimentul de bunăstare, ci liniștea interioară perfectă.

Iisus a spus: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte”.¹

Eu am găsit pacea. Pot spune cu exactitate ziua în care am simțit puterea păcii, atunci când Dumnezeu a străpuns prin inima mea de piatră. Nu am crezut că inima îmi era împietrită decât după ce împietrirea a

dispărut. Atunci pacea a putut exista fără să depindă de circumstanțe, de lucruri materiale sau de acceptarea altora. Era acolo doar datorită prezenței lui Dumnezeu. Acea a fost ziua eliberării mele. Ziua mea personală a Independenței.

Însă apoi m-am rătăcit. Am făcut multe lucruri de care nu sunt mândru iar acum sunt în închisoare. Când am fost prins Dumnezeu mi-a dat o nouă șansă. Parcă îmi spunea: *Ți-am dăruit Dubul Meu să locuiești în tine, dacă vei parcurge drumul vieții alături de Mine. Te voi învăța ce să faci și te voi ajuta atunci când ești pe cale să te abați din drum. Mai mult, te voi pune pe direcția cea bună atunci când vei coti pe unde nu trebuie.*

Dumnezeu dorește să fim eliberați de poverile trecutului ca să putem merge mai departe. Acesta este darul păcii.

RAVI SINGH ESTE CITITOR AL REVISTEI ACTIVATED ÎN TIMP CE ÎȘI ISPĂȘEȘTE PEDEAPSA ÎNTR-UN PENITENCIAR DIN AFRICA DE SUD. ■

„Dacă Dumnezeu este Dumnezeu nostru atunci El ne va da pace la necaz. Când în jurul nostru este furtună, în interiorul nostru El ne va da pace. Lumea poate crea necaz pe timp de pace, dar Dumnezeu poate crea pace în vreme de necaz”. – *Thomas Watson (c.1620-1686)*

„Pacea vine atunci când nu este niciun nor între noi și Dumnezeu. Pacea este rezultatul iertării, când Dumnezeu dă la o parte ceea ce Îi acoperă fața și ce ne strică legătura cu El”. – *Charles H. Brent (1862-1929)*

„Adevărata mulțumire trebuie să vină din interior. Tu și eu nu putem schimba sau controla lumea din jurul nostru, însă putem schimba și controla lumea din interiorul nostru”. – *Warren Wiersbe (n. 1929)*

1. Ioan 14:27

DE ROBERT STINE

NATURA ȘI VINDECAREA SUFLETULUI

VIAȚA ÎNTR-UN ORAȘ MARE ÎȘI POATE PUNE AMPRENTA PE SUFLETELE, pe mințile și pe trupurile noastre. Înghesuiala, egoismul, mass-media, stresul vieții de zi cu zi, relațiile cu ceilalți oameni, sănătatea, finanțele, prietenii, colegii de lucru... toate ne vor afecta dacă nu ne facem timp zilnic să ne îmborsăvim sufletul citind Cuvântul lui Dumnezeu și rugându-ne.

Nu recunoaștem întotdeauna când slăbim, când suntem epuizați sau stresați, decât când ieșim din mediul nostru și ajungem într-un loc nou, acolo unde putem face un pas în spate și putem vedea lucrurile mai clar.

După 15 ani trăiți în Tokyo ca misionar și profesor, nu mi-am dat seama cât de afectat eram de condițiile fizice din jurul meu decât după ce am început să mă supăr când oamenii mă împingeau în tren, sau

când eram dat la o parte de cei grăbiți sau cu mintea în lumea lor.

Cincisprezece ani de călătorit zilnic cu trenul prin Tokyo este o experiență ce îți macină nervii, deoarece trenurile sunt aglomerate, oamenii se împing în vagoane și ești storcoșit între trupuri din toate părțile.

Deși am citit în fiecare zi, fără excepție, Cuvântul lui Dumnezeu și m-am rugat, totuși am fost afectat și nici nu am realizat asta decât după ce mi-am schimbat slujba și locația.

M-am mutat pe o mică insulă tropicală în zona Okinaw, la 2000 km de Tokyo. Imediat ce am aterizat am simțit puterea naturii, a creației, a mării, a munților, a climatului și a oamenilor amabili care locuiesc aici.

Am început să petrec timp pe diferite plaje și în parcurile de lângă mare și am simțit puterea de vindecare a culorilor, a valurilor, a liniștii și lipsa cimentului, a mașinilor, a oamenilor și a zgomotului. Mi-a

luat câteva luni până ce schimbarea să își facă efectul. Acum merg mai încet, mă opresc înainte să răspund, am devenit mai real în relațiile mele și sunt mai fericit.

Orașele mari, zgomotoase, aglomerate și cu ritm alert pot avea un efect asupra sufletelor noastre fără ca noi să ne dăm seama. Creația lui Dumnezeu este un puternic agent vindecător pentru sufletele noastre. Merită să ieși din ele și să te bucuri de simplitatea răsăriturilor, a copacilor, a florilor, râurilor, lacurilor, a mării și a munților. Hai să respirăm aerul, să ne relaxăm, să ne plimbăm, să absorbim atmosfera de liniște și să permitem vocii lui Dumnezeu și îngerilor Săi să ne șoptească clar inimilor noastre și să ne vindece sufletele noastre.

ROBERT STINE ESTE PROFESOR ȘI MISIONAR CREȘTIN ÎN JAPONIA. ■

UMBLĂ CU DUMNEZEU

DE SALLY GARCÍA

ÎN PRIMELE CAPITOLE DIN GENEZA citim despre un personaj enigmatic, Enoh. Deși în ziua de azi știm foarte puține despre el, se pare că Enoh a fost foarte cunoscut în vremea lui Iisus deoarece în Noul Testament, în cartea lui Iuda, se menționează o profeția a sa despre Zilele din Urmă.¹ Acest patriarh (născut cu numai șapte generații după Adam) a fost și tatăl bărbatului din Biblie despre care se spune că a trăit cel mai mult, Metusala.²

Cel mai interesant lucru despre Enoh se găsește în Geneza 5:24: „Enoh a umblat cu Dumnezeu;

1. Vezi Iuda 1:14-15.
2. Vezi Geneza 5:21,27.
3. Amos 3:3
4. Vezi Geneza 3:8.
5. Efeseni 5:2
6. 2 Corinteni 5:7
7. Vezi 1 Tesaloniceni 4:12.
8. Vezi 3 Ioan 1:4.
9. Vezi 1 Ioan 1:7.
10. Vezi Coloseni 2:6.
11. Evrei 11:5

apoi nu s-a mai văzut, pentru că l-a luat Dumnezeu”.

„A umblat cu Dumnezeu” – la ce te gândești când auzi această expresie?

A umbla cu Dumnezeu arată armonie. „Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?”³ Când mergem împreună cu cineva stăm de obicei unul lângă altul. Încercăm să nu o luăm nici înainte dar nici să nu rămânem în urmă. Să înveți să ții pasul cu Dumnezeu este o aventură de o viață.

A umbla cu Dumnezeu este de asemenea simbolic cu a comunica cu Dumnezeu. Mulți dintre marii gânditori și scriitori, precum Henry David Thoreau, Ralph Waldo Emerson, Thomas Jefferson și Søren Kierkegaard obișnuiau să se plimbe când aveau nevoie de contemplare. Adam și Eva comunicau zilnic cu Dumnezeu când El se plimba prin Grădina Edenului.⁴

A umbla cu Dumnezeu este un mod de viață. Biblia ne spune „Trăiești în dragoste, după cum și Hristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru

Începe-ți călătoria cu Dumnezeu chiar azi invitându-L pe Fiul Său, Iisus, în viața ta.

Doresc să te cunosc mai bine, Iisus. Te rog să vii în inima mea, să stai alături de mine și să mă însoțești întotdeauna. Amin.

noi”⁵ și „Umbălăm prin credință, nu prin vedere”.⁶ Ne spune de asemenea să ne purtăm (să umbălăm) cu viincios,⁷ să umbălăm în adevăr,⁸ să umbălăm în lumină⁹ și să ne purtăm (să umbălăm) cu înțelepciune.¹⁰

Pavel a scris despre viața lui Enoh spunând: „Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, promise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu”.¹¹ Enoh L-a mulțumit atât de mult pe Dumnezeu încât se pare că într-o zi a umblat cu Dumnezeu direct în Rai.

O viață care să-I facă pe plac lui Dumnezeu este o viață simplă trăită în comuniune cu Creatorul nostru până în ziua când ne-am terminat călătoria în această lume și ajungem în siguranță în căminul nostru ceresc.

SALLY GARCÍA ESTE PROFESORĂ, MISIONARĂ ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL ÎN CHILE. ■

A young man with short brown hair, seen from behind, wearing a light blue shirt and a dark backpack. He is looking out over a city at night, with blurred lights in the background. The text is overlaid on the image.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

SUNT AICI CA SĂ TE AJUT

Știu totul despre tine – calitățile tale, talentele tale, punctele tale forte. Îți știu și slăbiciunile, ciudățeniile și toate lucrurile amuzante despre tine care te individualizează. Știu și despre problemele supărătoare pe care se pare că nu le poți depăși și toate lucrurile despre tine care te supără. Îți cunosc dorințele inimii și speranțele secrete. Nimic nu Îmi este ascuns.

Mă îngrijesc de fiecare dezamăgire și suferință de-a ta. Îmi pasă despre cum te simți. Îmi pasă de ce gândești. Îmi pasă de dificultățile și de greutățile cu care te confrunți. Îmi pasă de sănătatea ta. Îmi pasă de nevoile tale materiale. Îmi pasă de dificultățile tale spirituale. Nu există detaliu din viața ta de care să nu Mă interesez.

Ori de câte ori te uiți spre Mine, Eu sunt acolo. Îți aud rugăciunile și sunt mișcat cu compasiune. Nu Mă plictisesc niciodată să te ascult. Nu sunt niciodată distant. Nu sunt niciodată prea obosit sau prea ocupat pentru tine. Nu Îmi iau niciodată liber. Nu dorm niciodată. Nu agăț niciodată un semn de „Nu deranjați” pe ușa Mea. Uneori nu îți răspund așa cum Mi-ai cerut sau cum crezi că ar trebui să răspund, sau uneori nu vezi răspunsul imediat, însă Eu aud întotdeauna și răspund întotdeauna.